

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Maxy a přísedících Mileny Štěrbové a Marcely Lajtarové ve věci žalobce [údaje o účastníkovi] JUDr.Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem Liberec III, ul.1.Máje 535/50, 460 02, proti žalovanému Domu kultury spol. s r.o., Soukenné nám. 613, 464 01 Liberec 4, IČO: 49098616, JUDr.Miroslavem Stegurou, obecným zmocněnce m, bytem Výletní 206, Liberec, o zaplacení částky 48.000 Kč s přísl.,

takto:

- I. Žaloba na zaplacení částky 48.000 Kč s přísl. se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne 30.7.2009, která došla soudu 11.8.2009 ve znění doplnění žaloby bez data, které došlo soudu 11.11.2009, domáhal na žalovaném zaplacení částky 48.000 Kč s přísl. Žalobu odůvodnil tím, že u žalovaného pracuje od 1.7.2007 na základě pracovní smlouvy na pozici kuchaře. Základní hrubá mzda mu byla stanovena na částku 15.000 Kč. U žalovaného byl ve stejnou dobu zaměstnán i kolega [obec] [anonymizováno], který pracuje rovněž na pozici kuchaře, tedy vykonává stejnou práci jako žalobce. Dle pracovní smlouvy s ním byla sjednána základní mzda ve výši 17.000 Kč. Porušením § 110 ZP žalovaným mu vznikla škoda ve výši 48.000 Kč, tj. rozdíl mezi jeho základní mzdou a základní mzdou jeho kolegy [jméno] [příjmení] za období od 1.7.2007 do 30.5.2009.

Žalovaný soudu písemně sdělil, že žalobce nevykonával stejnou práci nebo práci stejné hodnoty jako jeho kolega [obec] [anonymizováno]. Zástupce žalovaného vyjádřením doplnil, že se nejedná o žádnou diskriminaci žalobce. U žalobce byla sjednána mzda ve výši 15.000 Kč, u [jméno] [příjmení] 17.000 Kč. Vyšší mzda u [jméno] [příjmení] byla sjednána pro to, že současně s uzavřením pracovní smlouvy s ním byla uzavřena i dohoda o odborném vedení žáků. Dohoda

byla uzavřena s [jméno] [příjmení] především proto, že je podstatně starší než žalobce, má tudíž delší zkušenosti, praxi, kromě toho je vyučen v oboru a má i maturitu z hotelové školy. Poukázali na to, že zákoník práce připouští smluvní volnost. Mzda tak byla se žalobcem sjednána smluvně. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Soud provedl důkazy přečtením pracovní smlouvy žalobce ze dne 2.7.2007, pracovní smlouvy [jméno] [příjmení] ze dne 2.7.2004, dohody o smluvní mzdě [celé jméno žalobce] ze dne 2.7.2007, dohody o odborném vedení žáků ze dne 2.7.2007, vyjádřením žalovaného bez data, které soudci došlo 15.7.2010, smluv o zajištění praktického vyučování žáků ze dne [datum], [datum] a [datum], vyjádření žalobce ze dne 7.11.2011 k vyjádření žalovaného, dopisu ze dne 25.3.2009, kde žalovaný upozorňuje žalobce na možnost okamžitého zrušení pracovního poměru, doplnění žaloby ze strany zástupce žalobce ze dne 2.1.2012, mzdového listu žalobce, vysvědčením [jméno] [příjmení] o závěrečné zkoušce a o maturitní zkoušce, výplatních pásek žalobce.

Z uvedených listinných důkazů soud v rámci jejich hodnocení zjistil, že žalovaný měl pro období od 3.9.2007 do 30.6.2008, od 1.9.2008 do 30.6.2009, od 1.9.2009 do 30.6.2010 uzavřeny se Střední školou gastronomie a služeb Liberec smlouvy o zajištění praktického vyučování žáků též i pro učební obor kuchař. Z těchto smluv i vyplývá, že žalovaný se zavazuje v případě nepřítomnosti učitele odborného výcviku krátkodobě jej nahradit kvalifikovaným vlastním zaměstnancem s potřebnými schopnostmi (instruktorem). Dále bylo dohodnuto, že žalovaný odpovídá za to, že osoba, která zajišťuje práci instruktora má pro tuto činnost dostatečné schopnosti, odbornou a zdravotní způsobilost. Žalovaný měl ke smlouvě též přiložit kopii o právní subjektivitě (živnostenský list) a výučního listu instruktora žáků. Z předložených pracovních smluv pak vyplývá, že se žalobcem byla uzavřena dne 2.7. (den pak přepsán tužkou na 1.) pracovní smlouva na druh práce kuchař, místo výkonu práce Liberec, den nástupu do práce 1.7.2007, základní mzda 15.000 Kč Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou bez zkušební doby. S účinností od 1.7.2007 byla mezi účastníky na základě vzájemné dohody stanovena paušální mzda ve výši 15.000 Kč dohodou o smluvní mzdě ze dne 2.7.2007. Z pracovní smlouvy uzavřené mezi žalovaným a [jméno] [příjmení] ze dne 2.7.2007 rovněž vyplývá, že smlouva byla uzavřena na druh práce kuchař, místo výkonu práce Liberec, den nástupu do práce 1.7.2007, pracovní poměr na dobu neurčitou bez zkušební doby. Základní mzda byla sjednána částkou 17.000 Kč. Nedílnou součástí pracovní smlouvy [jméno] [příjmení] pak byla dohoda o odborném vedení žáků ze dne 2.7.2007, kde byl [obec] [anonymizováno] jmenován instruktorem žáků Střední školy gastronomie a služeb, obor kuchař. Odborná způsobilost [jméno] [příjmení] byla prokázána jeho vysvědčením o závěrečné zkoušce v učebním oboru kuchař ze dne 22.12.1988 a vysvědčením o maturitní zkoušce – studijní obor 64-21-4 provoz společného stravování ze dne 12.6.1990. Žalobce uvedl, že vykonával naprosto stejnou práci jako jeho kolega to ve všech ohledech včetně zajišťování kuchařského výcviku žáků Střední školy gastronomie. Žalobce měl se žalovaným uzavřenou naprosto stejnou pracovní smlouvu jako jeho kolega. Obě pracovní smlouvy byly uzavřeny ve stejný den, a to 1.7.2007. Přesto pracovní smlouva žalobce uváděla mzdu o 2.000 Kč nižší než pracovní smlouva jeho kolegy. Pracovní smlouva žalobce je tak od samého počátku diskriminační. Pokud se týče odborného výcviku žáků, činnost instruktora kolega žalobce vykonával pouze v dočasné a krátké nepřítomnosti učitele odborného výcviku (např. 2 hodiny) a pouze z důvodu předem oznámené a krátkodobé nepřítomnosti učitele odborného výcviku. Ve většině případů se jednalo o ojedinělé případy zastupování učitele např. z důvodu školské porady. V případě denní a několika denní nepřítomnosti učitele byl tento nahrazen jiným učitelem. Dále žalobce uvedl, že i on sám má potřebné schopnosti, odbornou a zdravotní způsobilost pro výkon instruktora a tuto činnost vykonával, a to s vědomím a pověřením žalovaného. Jednalo se ve většině případů o odpolední a večerní akce žalovaného, na které pravidelně docházeli žáci Střední školy gastronomické (kuchaři), kdy se učitel ani instruktor kolega žalobce na pracovišti nenacházeli z důvodu pracovního volna. Žalobce poukazoval i na skutečnost, že vyšší mzda jeho kolegy byla stanovena ještě před samotnou účinností smlouvy, uzavřené mezi žalovaným a

Střední školou gastronomie. Pracovní smlouva jeho kolegy mu zaručovala vyšší mzdu i v době velkých školních prázdnin, tedy v době, kdy smlouva mezi žalovaným a Střední školou gastronomie vždy skončila svou platností a kdy instruktorská činnost nebyla vykonávána, neboť žáci měli volno. Vyšší mzda byla kolegovi žalobce zaručena i v případě ukončení veškeré spolupráce žalovaného se Střední školou gastronomie, tedy za situace, kdy činnost instruktora na pracovišti žalovaného úplně zanikla.

Podle § 110 odst. 1 ZP za stejnou práci nebo za práci stejné hodnoty přísluší všem zaměstnancům u zaměstnavatele stejná mzda, plat nebo odměna z dohody. V odst. 2-5 ZP se dále uvádí pravidla pro posuzování hodnoty prací. To má význam např. při sjednávání výše mzdy v pracovních či jiných smlouvách.

Podle § 113 odst. 1 mzda se sjednává v kolektivní smlouvě, pracovní smlouvě nebo jiné smlouvě, popř. jí zaměstnavatel stanoví vnitřním předpisem nebo mzdovým výměrem.

Ze všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Nejedná se o žádnou diskriminaci žalobce v tom, že se žalobcem byla sjednána v pracovní smlouvě a současně i stanovena v dohodě o smluvní mzdě, mzda o 2.000 Kč nižší než u jeho kolegy [jméno] [příjmení]. Žalovaný před podpisem pracovních smluv se žalobcem a jeho kolegou uzavřel se Střední školou gastronomie a služeb Liberec dne 29.6.2007 smlouvu o zajištění praktického vyučování žáků, kde se zavázal pro odborný výcvik žáků zajistit instruktora kvalifikovaným vlastním zaměstnancem s potřebnými schopnostmi. Na tom nic nemění, že smlouva byla uzavírána na dobu školního roku, neboť další roky byla znovu uzavírána. Po uzavření výše uvedené smlouvy žalovaný uzavřel se žalobcem a [jméno] [příjmení] pracovní smlouvy ze dne 2.7.2007, se dnem nástupu do práce jako kuchaři 1.7.2007. Vzhledem ke stanovené povinnosti zajistit pro střední školu instruktora (jak sám žalobce v doplnění žaloby uvedl, že u žalovaného byli pouze dva kuchaři), vybral si žalovaný [jméno] [příjmení], se kterým uzavřel současně pracovní smlouvu i dohodu o odborném vedení žáků, potvrzující jeho jmenování instruktorem. Jak žalovaný uvedl, s [jméno] [příjmení] byla uzavřena dohoda především pro to, že byl podstatně starší než žalobce a tudíž s většími zkušenostmi, větší praxí. Kromě toho jej považoval za odborně způsobilějšího jako instruktora, když [obec] [anonymizováno] je nejen v oboru vyučený, ale má i maturitu z oboru. Doklad o své odborné způsobilosti žalobce soudu nepředložil (vysvědčení o závěrečné zkoušce nebo maturitní vysvědčení) a pravděpodobně jej nepředložil ani žalovanému. Žalobce nevykonával práci stejné hodnoty jako jeho kolega. Jeho kolega pracoval s uční jako instruktor. Pokud žalobce namítal, že vykonával naprosto stejnou práci jako jeho kolega, byl to jen v mimořádných případech, kdy jeho kolega nebyl na pracovišti a pokud žalobce dělal práci navíc byl za to odměněn, jak vyplývá z jeho mzdového listu. Nejedná se tedy o žádnou mzdovou diskriminaci. Nemůže ani obstát námitka žalobce, že instruktorská činnost a dohled nad uční byl mimořádný a velmi krátkodobý po dobu, kdy nebyl přítomen učitel odborného výcviku. Když např. při odůvodnění svého návrhu na provedení výslechu [jméno] [příjmení], učitelky odborného výcviku uvedl, že uční oboru kuchař měli více méně na starosti kuchaři, neboť tato učitelka měla na starosti i číšníky a servírky, kterých bylo více než kuchařů. Jako nedůvodná se jeví i námitka žalobce, že větší mzda p.Kocourka nesouvisela s výkonem instruktorské činnosti. Povinnost instruktora kolegy žalobce vyplývala z dohody o odborném vedení žáků na základě smluvního vztahu mezi žalovaným a Střední školou gastronomie a služeb, proto i [jméno] [příjmení] náležela vyšší mzda. Tuto povinnost [obec] [anonymizováno] dle žalovaného plnil dlouhodobě na více než požadovanou úroveň dle sdělení pracovníků žalovaného ale i Střední školy gastronomie, a proto byl i finančně ohodnocen jinak než kuchaři, kteří v minulosti v restauraci žalovaného pracovali a nemuseli zajišťovat odborný výcvik žáků – studentů. V řízení tedy nebylo prokázáno, že by žalovaný porušil ustanovení zákoníku práce v tom směru, že by docházelo k diskriminaci žalobce, ani že žalobci vznikla škoda. § 113 odst. 1 ZP připouští smluvní volnost při sjednávání výše mzdy. Pokud žalobce s výší své mzdy nesouhlasil, nic mu nebránilo v tom, aby pracovní smlouvu či dohodu o smluvní mzdě

nepodepsal. Další důkazy soud neprováděl z důvodu jejich nadbytečnosti. Protože soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, žalobu zamítl v celém rozsahu.

Žalovaný měl ve věci plný úspěch a má proto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. nárok na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí n.L., pobočce v Liberci, prostřednictvím soudu podepsaného, písemně, dvojmo.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Liberci 24. dubna 2012

JUDr. Vladimír Maxa v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Romana Klesalová